

Błogosławieni cisi

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Ukazanie, czym w rzeczywistości jest sakrament namaszczenia chorych.
- Wzrost potrzeby świadomego korzystania z tego sakramentu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wie, kto może przyjąć sakrament chorych;
- wyjaśnia, jakiej postawy wobec cierpiących i chorych uczy nas Jezus;
- własnymi słowami opisuje, co daje człowiekowi przyjęcie namaszczenia chorych.

Pojęcia i postaci

Namaszczenie chorych, umocnienie w cierpieniu.

Wartości

Dążenie do świętości, zaufanie Bogu

Metody i środki

Rozmowa kierowana, miniwykład, praca z podręcznikiem, kartki z hasłami do metody tworzenie definicji.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Ojcze nasz.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę wiedział, czym jest sakrament namaszczenia chorych, kto może go przyjąć, jakie daje łaski, jakie jest znaczenie gestów i znaków wykonywanych podczas udzielania sakramentu namaszczenia chorych, jakiej postawy wobec cierpiących i chorych uczy nas Jezus.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel prosi uczniów, żeby wymienili przykłady poważnych chorób. Stanowi to punkt wyjścia do rozmowy o cierpieniu i wartości życia.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel prosi uczniów o wspólne przeczytanie z podręcznika świadectwa o chorym mężczyźnie (punkt: „Z życia wzięte”). Następnie zadaje pytania:

- Czego możemy się domyślać po przeczytaniu powyższego świadectwa o życiu tego chorego człowieka?
- W jakiej kondycji fizycznej i psychiczno-duchowej był mężczyzna?
- W jaki sposób traktowała go rodzina?
- Który moment w jego życiu był chwilą zwrotną?
- Co mężczyźnie dał sakrament namaszczenia chorych?

Metoda – miniwykład. Nauczyciel wyjaśnia, że w dzisiejszych czasach osoby starsze czy chore są często traktowane przez innych jak ciężar. Nie przynoszą żadnej korzyści, a dodatkowo wymagają uwagi i opieki. W Kazaniu na górze Jezus wskazał nam jednak inny sposób patrzenia na osoby potrzebujące pomocy. W oczach Boga każdy człowiek ma niepodważalną wartość, dlatego i my powinniśmy z szacunkiem i miłością traktować naszych bliźnich. Jezus uczy nas innego spojrzenia na osoby chore, starsze, wykluczone i niepełnosprawne. Osoby cierpiące mogą być wielkim darem dla całej wspólnoty wierzących. Przeżywając swoje cierpienie w zjednoczeniu z Jezusem, ofiarowując je Bogu w cichości i pokorze, mogą wypraszać dla nas wiele łask. Pomocą w doświadczeniu cierpienia jest sakrament namaszczenia chorych. W nim Jezus przychodzi z pomocą osobom cierpiącym. On sam przeżył mękę Golgoty, a teraz umacnia tych, którzy doświadczają choroby czy starości. Sakrament na-

maszczenia chorych – jak sama nazwa wskazuje – nie jest tylko dla osób umierających. Może go przyjąć każdy wierzący nawet kilka razy w życiu. Sakramentu tego udziela się osobom, które zmagają się z cierpieniem, np. z długotrwałą chorobą, przygotowują się do operacji lub znajdują się w niebezpieczeństwie śmierci. Do istotnych obrzędów namaszczenia chorych należy namaszczenie czoła i dłoni olejem chorych oraz wypowiedzenie odpowiedniej modlitwy.

Metoda praca z podręcznikiem. Nauczyciel prosi wyznaczoną osobę, aby przeczytała z podręcznika informacje o tym, co daje człowiekowi sakrament namaszczenia oraz w jaki sposób udziela się tego sakramentu. W razie potrzeby nauczyciel wyjaśnia poszczególne punkty. Należy także odczytać i wyjaśnić, czego na ten temat uczy nauka Kościoła (punkt: „Kościół przypomina”). Uczniowie samodzielnie lub w grupach wykonują wybrane przez nauczyciela ćwiczenie z podręcznika (punkt: „Praca na lekcji”). Po zakończeniu pracy uczniowie prezentują swoje odpowiedzi.

Podsumowanie lekcji

Jezus wskazuje nam na to, że cierpienie jest łaską. Przyjęte przez człowieka w duchu wiary otwiera bramy nieba. On sam dał nam przykład, jak w cichości serca przeżywać ból i umieranie.

Bóg nigdy nie zapomina o swoich dzieciach. Nawet jeżeli przeżywamy ciężką chorobę, On chce nas w niej umacniać, żeby doświadczanie cierpienia nie zachwiało naszej wiary. Pomocą w tych trudnych doświadczeniach może być sakrament namaszczenia chorych. W nim Bóg umacnia naszą wiarę i daje siły do dobrego przeżycia choroby.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- Język polski:
Literackie przykłady ludzkiego cierpienia np. w wybranych trenach J. Kochanowskiego.

- Wiedza o społeczeństwie:

Szacunek dla człowieka – godność człowieka; podstawa różnych systemów moralnych, źródło powszechnych, nienaruszonych i niezbywalnych wartości i praw człowieka, przeciwstawienie się braku tolerancji wobec różnych mniejszości.

- Wychowanie do życia w rodzinie:

Wartość życia ludzkiego, troska o zdrowie, osoby z niepełnosprawnością, współtowarzyszenie bliskim w chorobie, troska o osoby chore i umierające.

- Język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej i etnicznej:

Słownictwo religijne np. osoba niepełnosprawna, choroba.